

Далекі сурми сірого світанку...

Марина Соколян

Далекі сурми сірого світанку
З-за рогу світу кличуть сірий день
Аби життя крутнулося у танку
Нещирих слів, удаваних натхнень.
Так треба, аби легше перебути
Час зобов'язань і важливих справ —
Щоденної довічної покути
За гріх невмотивованих забав.
Замовкніть, сурми! Ніч нехай триває,
Ховаючи потворне і святе,
Дбайливо снами діри залатає,
Бентежну пам'ять чисто підмете.